

پیام شرکت کنندگان در کنفرانس شانزدهم سازمان به خانواده های جانبختگان و زندانیان سیاسی

درودهای بیکران ما، شرکت کنندگان در شانزدهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت) بر شما خانواده های جانفشنان راه آزادی و سوسیالیسم باد! شما، خانواده ها و بازماندگان رفقای دلاورمان که در زنده نگه داشتن یاد و خاطره سترک آنان رنج ها و سختی های فراوانی را متحمل شدید، شما، که همواره چه در دوران رژیم ستم شاهی و چه در حاکمیت استبدادی جمهوری اسلامی با قامتی افراشته و عزمی استوار در کنار فرزندان برومندتان ثابت قدم ایستادید. شما یانی که علاوه بر تحمل رنج توانفرسای از دست دادن عزیزان مبارز و سرو قامت تان، خود نیز پیوسته مورد تعرض، سرکوب و بی حرمتی های نیروهای ساواک در رژیم گذشته و ماموران امنیتی جمهوری اسلامی قرار گرفتید. درود ما بر شما باد!

شما، خانواده های جانفشنان فدایی و دیگر مبارزان راه آزادی و سوسیالیسم، با از خودگذشتگی و تحمل مشقت های فراوان در تداوم بخشیدن به راه مبارزاتی فرزندان برومندتان، به ما و دیگران نیز آموختید که پرچم مبارزاتی آنان هرگز بر زمین نخواهد ماند. رفقای که با پایداری و قهرمانی شان در پیدادگاه های دو نظام پادشاهی و ارتجاع اسلامی حماسه ها آفریدند. آنچنان حماسه ای که نه تنها در ذهنیت توده ها و عناصر آگاه جامعه به صورت قهرمانانی فراموش ناشدنی ماندگار شدند، بلکه فصلی درخشان از تاریخ مبارزاتی مردم ما را به نام خود و شما رقم زدند. پایداری آنان در دفاع از آزادی و سوسیالیسم و وفاداری به منافع کارگران و توده های زحمتکش جامعه، نه فقط الگویی برای ما و دیگران

شد، بلکه صلابت و پایداری آنان چه در میدان نبرد و چه در درون زندان و زیر شکنجه های مرگ آور بازجویان و دژخیمان دو رژیم سلطنتی و ارتجاع اسلامی آنچنان چشمگیر و درخشان بود، که قاتلان و شکنجه گران آنان را نیز به حیرت و تحسین وا داشت. رفقای جانفشنان و جان برکفی که با ایمان و باوری عمیق به آزادی و سوسیالیسم در چنین مسیر پر خطری گام نهادند و با علم به رهایی کارگران و توده های زحمتکش به پیکار با نظم استثمارگرانه سرمایه داری و دولت های حامی آن به مبارزه ای سترگ و خلل ناپذیر برخاستند. چرا که آنان "عاشق ترین زندگان" در دوران حیات خود بوده اند.

خانواده های جانبختگان راه آزادی و سوسیالیسم!

در این سال های پرتلاطم و در این سال های آتش و خون، آنچه بر عزیزان شما و رفقای دلاور ما رفت، چه آن هایی که در راه آزادی و سوسیالیسم جانفشانی کردند و چه آنانی که در زندان ها حماسه آفریدند، جملگی بر نبرد طبقاتی و مبارزه ای بی امان علیه نظام منحط سرمایه داری و دولت های حامی آن تاکید داشته اند. مبارزه ای بی امان در دفاع از منافع کارگران و توده های زحمتکش، مبارزه ای مداوم و پیکاری سترک که در تداوم خود با رهایی از ستم طبقاتی و رسیدن به آزادی و سوسیالیسم تجسم می یابد.

شگفتا که در این مسیر پر تلاطم، شما خانواده ها نیز همگام و همراه با عزیزانتان سختی کشیدید، راه و رسم مبارزاتی فرزندان دلاورتان را تداوم بخشیدید، در زنده نگه داشتن یاد و خاطره ماندگارشان حماسه آفریدید و همانند آنان هر لحظه زندان و مرگ را تجربه کردید. درود ما بر شما باد. شما، مادران، پدران، همسران، خواهران، برادران و بویژه فرزندان و نونهالان رفقای گرانقدر مان که عمرتان با حسرت یک نگاه گرم و آغوش پر مهر مادران و پدرانتان سپری شد.

از این رو، ما شرکت کنندگان در شانزدهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت) ضمن اعلام وفاداری به آرمان ها و تداوم بخشیدن راه رفقای جانبخته مان در مبارزه علیه نظام سرمایه داری حاکم بر ایران، به مقاومت، بزرگی و ایستادگی شکوهمند شما، خانواده های جانفشنان فدایی و همه مبارزان راه آزادی و سوسیالیسم درود می فرستیم. درود بی کران ما بر شما یان باد!

رفقای زندانی، مبارزان راه آزادی و سوسیالیسم!

گرمترین و صمیمانه ترین دروذهای کمونیستی ما بر شما باد. شما رفقا و پیکارگرانی که با ایمان به آزادی و سوسیالیسم، در مبارزه ای بی امان علیه ارتجاع اسلامی و محو سلطه نظام سرمایه داری قامت برافراشته اید. رفقای که به جرم دفاع از منافع کارگران و توده های زحمتکش به تحمل زندان و بند محکوم شده اید و در زندان نیز با سرکوب، شکنجه و انواع بی حقوقی ها مواجه هستید.

رفقا! شانزدهمین کنفرانس سازمان ما در شرایطی بر گزار شد که حسن روحانی دومین دوره زمامداری خود را آغاز کرده است. همانطور که در پیام دو سال پیش خود یادآور شدیم: "برای همه آنهایی که نسبت به شعارهای انتخاباتی روحانی متوهم بودند، باید روشن شده باشد که وعده های او صرفا در حد همان شعارهای انتخاباتی و ایجاد توهم در میان بخش هایی از توده های مردم بود"، اکنون با اتمام دوره چهارسال کابینه اول روحانی و شروع به کار کابینه دوم او، دیگر تردیدی برای کسی باقی نمانده است که حسن روحانی نیز همانند سلف خود قادر به انجام هیچ اقدام موثری جهت بهتر شدن شرایط اقتصادی و معیشتی کارگران و توده های زحمتکش جامعه نیست و نخواهد بود. اکنون با گذشت بیش از چهار سال، تشت رسوایی دولت به اصطلاح "تدبیر و امید" آنچنان از بام به زیر افتاده است که صدای ناهنجارش حتا، به گوش حامیان و رای دهندگان او نیز آزار دهنده شده است. طی این مدت، تمام وعده های پرطمطراق روحانی جهت چرخش "معیشت مردم" پوچ و توخالی از آب درآمده است. در چهار ساله گذشته، نه تنها کمترین گشایشی در وضعیت معیشتی کارگران و توده های زحمتکش ایجاد نشد، بلکه عرصه از جمیع جهات بر آنان تنگتر هم شد. نه تنها اندک گشایشی در مسیر "حقوق شهروندی" و کاهش فضای امنیتی کشور بوجود نیامد، بلکه کارگران و فعالان کارگری با سرکوب، بگیر و ببند و تعرض بیشتری هم مواجه شدند. تا جاییکه با همدستی آشکار کارفرمایان و دولت سرمایه داری حامی آن ها، کارگران بیشتری اخراج و یا به زندان و بند محکوم شدند. در این مدت، همچنین، با حکم بیدادگاه های جمهوری اسلامی شلاق بردگی بر گرده تعدادی از کارگران پیشرو فرود آمد، فشار بر معلمان، فعالان کارگری و فعالان حقوق اجتماعی شدت یافت و مهمتر اینکه اعمال فشار بر شما رفقای زندانی نیز به صورت کم سابقه ای افزایش یافته است. تا جاییکه هم اینک شما رفقای مبارز و زندانیان سیاسی در اعتراض به تشدید سرکوب در زندان و رساندن صدای دادخواهی تان به بیرون به ناچار به اعتصاب غذا روی آورده اید.

رفقای کارگر زندانی و زندانیان سیاسی!

اگرچه ماهیت وجودی زندان ها در تمام نظام های استبدادی کم و بیش مشابه هم اند و سیاست آنان همواره بر سرکوب، شکنجه و کشتار مخالفین پایه ریزی شده است، در این میان اما، میزان توحش و بربریت حاکم بر زندان های جمهوری اسلامی بسیار فراتر از دیگر رژیم های سرکوبگر جهان است. هیئت حاکمه ایران به همان نسبت که در متن جامعه کمترین حقی را برای کارگران، توده های مردم و فعالان حقوق اجتماعی قائل نیست، در زندان نیز با بی توجهی به مطالبات بر حق شما، تا آنجا که برایش مقدور بوده است سرکوب سیستماتیک و بی حقوق محض را بر شما اعمال کرده است. در چنین وضعیتی، پوشیده نیست که ایستادگی و مقاومت شما در زندان و پایداری تان در دفاع از آزادی و سوسیالیسم به مانند خاری زهر آگین در چشمان هیئت حاکمه ایران است. چرا که مقاومت و پایداریتان می تواند تکیه گاهی قابل اعتماد برای همه انسان های آزادی خواه و مبارز در بیرون از زندان و در متن جامعه باشد. پایداری، مقاومت و ایستادگی تان در دفاع از منافع کارگران و مطالبات آزادیخواهانه و بر حق تان، نه فقط تکیه گاهی برای همه مبارزان و پیکارگران راه آزادی و سوسیالیسم است، بلکه جلوه گاهی از امید و تلاش برای توده های وسیع مردم ایران نیز می باشد. توده هایی که در حاکمیت استبدادی جمهوری اسلامی در زندان بزرگتری به نام ایران به بند کشیده شده اند. کارگران و زحمتکشانی که روز از پس روز سرکوب می شوند و با روی کار آمدن هر یک از کابینه های رنگارنگ جمهوری اسلامی اختناق، فقر و نداری بیشتری را تجربه می کنند. توده های مردمی که رنج و به بند کشیده شدن شما فرزندان آگاه و مبارزتان را در لحظه لحظه زندگی شان با پوست و گوشت لمس می کنند. کارگران و توده های مردمی که به رغم رنجی که از زندانی بودن تان می کشند، اما از داشتن مدافعان پیگیر و مبارزی چون شما بر خود می بالند و احساس غرور و سربلندی می کنند.

چرا که در پرتو همین پایداری ها و عمومی شدن آن در دفاع از مطالبات اقتصادی و سیاسی - دمکراتیک طبقه کارگر و توده های زحمتکش است که می توان هیئت حاکمه ایران را به عقب نشینی واداشت. مبارزه و نبردی که در پی تداوم و گسترده گی آن در نهایت با یک اعتصاب عمومی سیاسی و قیام مسلحانه توده ای طبقه حاکم فاسد ایران را از اریکه قدرت به زیر خواهد کشید و آنگاه بر ویرانه های نظم سرمایه داری، حکومت شورایی کارگران و زحمتکشان مستقر و راه رسیدن به سوسیالیسم و محو ستم طبقاتی در جامعه هموار خواهد شد.

ما شرکت کنندگان در کنفرانس شانزدهم سازمان فدائیان (اقلیت) ضمن ارج گذاشتن بر صلابت، مقاومت و پایداری تان در زندان و بند، حمایت قاطع خود را از مطالبات بر حقتان اعلام می داریم و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط تمام زندانیان سیاسی از زندان های جمهوری اسلامی هستیم. پس رزمندان پایدار و درود بی کران ما بر شما یان باد!

سرنگون باد جمهوری اسلامی- برقرار باد حکومت شورایی

زنده باد آزادی- زنده باد سوسیالیسم

شرکت کنندگان در کنفرانس شانزدهم سازمان فدائیان (اقلیت)

شهریور ۱۳۹۶